

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

*Baixant per les
Gúbies del
Parrissal durant
la Sortida de
Veterans de 2007.
Fotografia de
Jordi Farràs*

Núm. 272
Setembre
octubre
2007

CONCURS FOTOGRÀFIC

7 setembre — Darrer dia de recollida de fotografies del Concurs fotogràfic. El jurat elegirà els guanyadors el 12 de setembre, i seran donats a conèixer durant el transcurs del Sopar de Motxilla.

SOPAR DE MOTXILLA

15 setembre — Sopar de Motxilla al Pati del Roure de l'Ateneu a les 9 del vespre. Durant el sopar es presentarà la nova temporada d'excursions i s'elegirà, entre els assistents, la millor fotografia per votació popular del Concurs fotogràfic.

CICLE SOBRE ELS MONESTIRS

19 octubre — Conferència «Els ordes monàstics» per Joan F. Cabestany, a les 20.30 h al local social.

21 octubre — Excursió a Sant Joan de les Abadesses i Sant Ponç d'Aulina (Ripollès) amb sortida del Parador a les 7 del matí.

16 novembre — Conferència «El monestir medieval: centre eclesiàstic, polític i cultural» per Joan F. Cabestany, a les 20.30 h al local social.

18 novembre — Excursió a Santa Coloma de Farners i Sant Pere Cercada (Selva), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

15 desembre — Visita comentada a Sant Pau del Camp de Barcelona a càrrec de Joan F. Cabestany, a les 10 del matí a la mateixa església.

16 desembre — Excursió: Rajadell, Cogulló de Cal Torre i Castellfollit del Boix (Anoia), amb sortida del Parador a les 8 del matí.

PESSEBRE DE LA SEAS

1 i 2 desembre — Col·locació del Pessebre de la SEAS al cim de la Torreta de Montsià (Montsià).

CAMINADA POPULAR

7 octubre — Caminada Popular de la SEAS per Collserola amb un itinerari que sortirà del pati del Roure de l'Ateneu, a les 9 del matí, pujarà a la plaça Mireia, carretera de les Aigües, Puig Aguilar, les Fatjones i tornada a l'Ateneu.

Les inscripcions es faran els dies 2,3 i 4 d'octubre al local social de 8 a 9 del vespre.

PEL BON CAMÍ

Al juliol de 2004 va tenir lloc el primer Sopar de Lluna Plena com a una iniciativa certament original. Suposem que aleshores els seus creadors no es devien pas imaginar la gran acceptació que ha acabat tenint aquesta nova activitat fins al punt que en les darreres edicions ja comencen a ultrapassar-se les possibilitats d'acollir tanta gent, sobretot pel que fa als llocs on es fa el sopar. Cal tenir ben present que aquest any el nombre d'assistents ha estat de 71.

Aquesta excursió té el mèrit d'aglutinar una colla força heterogènia ha adquirit un caire gairebé familiar. Molts dels seus fidels, en acostar-se l'estiu, ja busquen en els calendaris on cau la lluna plena de juliol per reservar la data i inscriure-s'hi tant bon punt sigui possible per no quedar exclòs per «overbooking».

Enguany, la lluna plena adequada per a l'excursió ha estat la del 30 de juny; això ha fet que, per primera vegada, la sortida no hagi tingut lloc dins de juliol com fins ara havia estat.

Des d'aquestes pàgines volem felicitar aquesta iniciativa, que ja forma part del conjunt d'activitats anuals de la SEAS, perquè, a més de la seva esmentada originalitat, obre la nostra Secció a un ventall més

ampli de participants i això fa que considerem que és un bon camí per a la Secció.

Un bon camí com que el que està prenent la sortida de Veterans, que si bé aglutina uns participants més lligats al món de la muntanya, té el mèrit de retrobar, cada mes de juliol, una bona part dels socis actius i no tant actius. Aquesta activitat també requereix una acurada preparació, la qual cosa fa que els organitzadors hagin de desplaçar-se diverses vegades al lloc per rel·ligar alberg, refugi, lloc per dinar, itineraris, etc. Una dedicació que també rep el premi d'una nombrosa assistència que fa que sovint s'hagi de penjar el cartell de «places cobertes». L'activitat es fa també al juliol i enguany els assistents han arribat a la xifra de 58.

Dues activitats estiuenques que ja tenen un pes específic molt important per a la SEAS perquè obren les portes a una participació variada, cosa que ens cal mirant el futur.

Ambdues activitats no desmereixen, en absolut, les altres dues sortides de caire obert i ampli que tenen lloc fora de l'estiu, com són la Marxa de Regularitat i la Caminada Popular per Collserola. La participació és força bona en el primer cas i nombrosa en el segon.

Tot plegat ens fa pensar que anem pel bon camí!

EXCURSIÓ AL PUIG MADRONA (COLLSEROLA)

Josep Maria Rius i Joaquim Carbonell

Molins de Rei – Les Escletxes del Papiol – Ermita de la Salut (abans Santa Eulàlia de Madrona) – Puig Madrona – Can Planes (riera de la Rierada) - Molins de Rei.

Sortida realitzada el diumenge dia 21 de gener de 2007 amb la participació de 22 persones.

0 min Deixem els vehicles a Molins de Rei al carrer més al nord del polígon industrial que hi ha a la dreta de la carretera vella en direcció al Papiol i travessem, per sota, la via del tren. A l'est i una mica enlairats es veuen els xiprers del cementiri de Molins de Rei que queda a l'altra banda de la riera de la Rierada.

4 min Cruïlla a la dreta en mig de conreus i davant d'una casa de pagès a l'esquerra. Seguim pel mig de conreus. El camí s'enfila per trobar tot seguit Can Rabella.

10 min Deixem Can Rabella a la dreta i seguim amunt i sempre pel mig de conreus de fruiters i oliveres.

18 min Arribada a les primeres edificacions (torres) del barri de Torreneres del Papiol. Seguim paral·lelament el carrer asfaltat sense travessar-lo.

Les Escletxes del Papiol. Fotografia de Joaquim Carbonell

23 min Tòrcer a la dreta pel mig del bosc davant les últimes torres del barri de Torreneres del Papiol i seguir paral·lelament el carrer asfaltat.

31 min Arribada al paratge de Les Escletxes amb visita a les formacions geològiques. Sortida en direcció NE seguint la tanca de la bòbila fins arribar a la primera cruïlla, que cal trencar a l'esquerra, per seguir les indicacions de La Salut

40 min Coll d'en Faure. Deixem un camí a la dreta i un a l'esquerra i seguim sempre en direcció a l'ermita

de la Salut.

48 min Àrea de lleure i ermita de la Salut. Esmorzar. Sortida, cap al Puig Madrona, en direcció nord i seguint els senyals d'un PR per un viarany que arrenca, a pocs metres, perpendicular a l'ermita. Camí molt fressat, dret i rocallós que puja directe al cim. En arribar al camí ample, gairebé dalt de tot, tòrcer a l'esquerra.

54 min Cim del Puig Madrona. Tornem a baixar, pel mateix camí, vers l'ermita de la Salut.

1 h 4 min Ermita de la Salut. Deixem l'ermita per retornar al coll d'en Faure pel mateix camí que hem fet en venir.

1 h 11 min Coll d'en Faure. Seguir cap a l'esquerra pel GR96, que és la mateixa pista ampla que anàvem seguint.

1 h 24 min Som en un altre collet

amb set camins. Prendre el caminet que s'enfila per la carena en direcció est.

1 h 30 min Cruïlla enmig del bosc. Trencar cap a la dreta en direcció SE.

1 h 42 min Arribem a una pista ampla la qual seguim, uns metres en pla i tot seguit en pujada fent unes zigues-zagues, en direcció NO.

2 h 15 min Passem per davant de la porta reixada de can Amigonet. Seguim per la pista cap a l'esquerra en direcció sud.

2 h 21 min Al cap de poc, i en un revolt molt pronunciat cap a l'esquerra, deixem la pista tirant tot dret per prendre un corriol enmig del bosc que baixa en direcció sud. Farem drecera fins a Can Planes.

2 h 43 min Can Planes amb la gran bassa del molí, diverses moles escampades i la font (seca) dels

Bassa de Can Planes. Fotografia de Joaquim Carbonell

Calvets. Seguim aigües amunt el torrent de la Rierada per una pista ampla que el travessa, primer per un pont i després per un gual, per anar a veure el salt d'aigua.

2 h 50 min Salt d'aigua de la resclosa que deuria recollir les aigües que fornien la bassa de Can Planes (?). El salt se sent i gairebé es veu des del camí.

2 h 57 min Tornem cap a Can Planes pel mateix camí que hem vingut. Travessem la masia i seguim per la mateixa pista ampla en direcció SE.

3 h 01 min Oratori, en part d'obra

vista i en part arrebossat i pintat de color blanc, datat de l'any 1901.

3 h 15 min Després de caminar pel bosc, per la vora dreta d'un camp de conreu abandonat i per dins la conca de la riera de la Rierada passem per davant de Can Rabella, que ens queda a la nostra dreta. Trenquem a la dreta, al final d'un camp d'oliveres, per trencar tot seguit a l'esquerra en direcció SO per retrobar, al cap de poc, el camí que hem pres en iniciar l'excursió.

3 h 25 min Arribada (l'horari és en temps efectiu de caminar)

Salt d'aigua a la Rierada. Fotografia de Joaquim Carbonell

DARRERA MATINAL DEL CURS 2006-2007

La ruta de l'exili (9 de juny de 2007)

Joaquim Carbonell

Sortir de bon matí del Parador i anar sentint els textos escollits i llegits per Isidor Cònsul corresponents al llibre *Els darrers dies de la Catalunya republicana* d'Antoni Rovira i Virgili i a textos de Teresa Pàmies de les seves *Memòries de guerra i exili*, en els quals ens descriuen la dramàtica angouxa dels catalans republicans que partien –alguns per no retornar mai més– de la Barcelona gairebé encerclada per les tropes franquistes en un reulat dimarts 24 de gener de 1939 cap a un exili incert i llarg, va ser realment colpidor.

Durant el nostre tranquil i segur viatge, que ens va menar en poca estona a tocar la ratlla fronterera a l'Alt Empordà, vaig anar pensant, bo i sentint l'Isidor, amb els grans problemes i entrebancs que varen patir el grup de persones que desitjaven arribar al més aviat possible al Rosselló, tal com ho descriu l'Antoni Rovira i Virgili. Nosaltres, amb poc més d'hora i mitja hi arribàrem i ells necessitaren un dia sencer només per poder fer nit i descansar a Girona.

Escollant les explicacions de l'Isidor Cònsul al coll de Lli. Foto de Joaquim Carbonell

El mas Perxés, a un tret de pedra al nord d'Agullana, ens va servir per continuar amb les lectures del llibre d'en Rovira, qui també hi féu estada al cap de dos dies de sortir de Barcelona en aquell fatídic 1939. Amb les vitualles tradicionals i l'abundor que ens ofereix la societat actual, vàrem fer el nostre esmorzar sota les alzines sureres del mas, suros que també van acollir –però amb molta migradesa de queviures– el grup que marxava cap a l'exili.

Vull ressaltar, tal com vaig explicar a la terrassa del mas Perxés, que l'únic testimoni gràfic, conegut fins ara, de la marxa cap a l'exili i del pas de la frontera que tenim d'un grup de santjustencs, és la fotografia feta poc abans del pas de la carena que es van fer el grup familiar i d'amics de Josep Milà i Mitjans (1900-1965) –el Forner Nou del carrer Bonavista– sota d'una d'aquestes

alzines sureres que avui nosaltres tan plàcidament hem visitat.

Pel mateix coll de Lli, per on van passar els nostres convilatans, vam passar nosaltres per fer cap al poble de Les Illes (Vallespir), però de ben segur que nosaltres no dúiem dins del nostre cor l'angúnia que tenien ells per haver de deixar-ho tot fugint de la repressió dels vencedors.

La nostra passejada a peu es va acabar al coll de Manrella, coll per on van travessar també un gran grapat d'exiliats i on un petit monument dedicat al president Lluís Companys ens ho recorda amb unes paraules gravades a la pedra de granit d'aquelles muntanyes.

No vull acabar el meu relat, ara

que som dalt la carena, sense reproduir unes emocionants estrofes de *Les Corrandes d'Exili* que el poeta Joan Oliver escriví amb motiu de la seva forçada marxa de Catalunya, i que la Romi Porredon ens va llegir:

Una nit de lluna plena
tramuntàrem la carena,
lentament, sense dir res...
Si la lluna feia el ple
també el féu la nostra pena.

PS.- Per saber més sobre l'exili de la família santjustenca llegiu *L'exili d'una família santjustenca* (1939) de la Miscel·lània d'Estudis Santjustencs XI (2002), treball d'Antoni Malaret i Amigó.

Components de la família Milà-Ripoll i amics, moments abans d'arribar al Vallespir. Fotografia col·lecció Milà-Nuell.

LA SEAS I EL FUTBOL

Daniel Cardona

L'Albert Cortès em va trucar per telèfon, abans de Nadal, per preguntar-me si el meu fill Bernat aniria a jugar el dia de Sant Esteve. Des de fa 4 anys no puc jugar aquest partit, primer per una lesió al genoll i ara al maluc. Però hi aniré, almenys com a espectador.

Fa 36 anys (amb documentació oficial) que ens trobem cada any per aquestes festes nadalenques, com un ritual, al camp del Sant Just per jugar aquest partit de futbol. La primera cita en què se'n parla la trobem al butlletí de gener de 1971 on, en l'apartat d'activitats programades, podem llegir «Dia de Reis, a les 12 del migdia, gran partit de futbol entre dos combinats de la SEAS», i en el butlletí de febrer surt el resultat de 5 a 4. Els que tenen més memòria diuen que va ser molt abans, però en els butlletins de la Secció sols hem trobat aquesta primera referència.

La relació del futbol amb la SEAS ve de lluny. La majoria de joves que ens vàrem apuntar a la segona etapa de la SEAS –encapçalada pel Fulgenci Baños– ja jugàvem inicialment a la plaça Verdaguer on ja destacaven el Jordi Gironès al mig del camp, com a organitzador, i l'Antoni Simó i el Joan Malaret pels seus potents xuts. Molts

Partit de futbol al desembre de 1967. D'esquerra a dreta: Ferran Mascarell, Jordi Gironès i Antoni Simó.

de nosaltres vam anar després a l'antic camp del Sant Just anomenat «camp vell de Can Sagrera». Jo suposo que en aquest camp (tal com explica el Johan Cruyff sobre la manca de *regatejadors* per no haver-hi camps d'herba) vam aprendre a dominar la pilota gràcies a la munió de petites pedretes que la desviaven a la primera ocasió amb la qual cosa havies de tenir uns reflexos molt desperts. Però, sens dubte, el lloc d'entrenament de la SEAS durant els dissabtes a la tarda era la pista del

roure de l'Ateneu.

Normalment, les excursions i els campaments els acabàvem amb algun partit de futbol. Aquesta afecció va continuar en els infants i després en els juvenils: Francesc Castillo, Albert Cortès, Rafael Malaret, Pere Orriols, Joan Gironès... Dos records d'aquesta època: un campament de la SEAS al 1965 a Can Tubella del Cairat, on vam deixar pla un antic camp de patates, i un partit de futbol a l'antiga pista de gel de Núria després de pujar al Puigmal, sens dubte eren altres temps!

La SEAS, com a secció, havia jugat algun *match* amb els escolans de la parròquia (tenien un equip molt bo amb Paco Giménez, Mateo Nuñez, Antonio Melero, etc.), o al novembre de 1967 contra l'handbol Sant Just, jugant al camp del Sant Just on encara hi havia les vagonetes que anaven i venien des de Santa Creu fins a la fàbrica Sanson; passaven per sobre del camp i quan feia vent de llevant el fum de ciment envaïa el camp i no vèiem res, semblava tanmateix com si juguéssim a l'hivern a la *Premier League*. Aquell partit contra l'Hand-

Equip de futbol de la SEAS (desembre de 1967). A dalt, d'esquerra a dreta: Francesc Muntaner, Carles Gros, Francesc Homedes, Joan Urpinell, Josep Poll, Daniel Cardona i Jordi Gironès. A sota, d'esquerra a dreta: Antoni Simó, Francesc Giménez, Lluís Crusellas, Joan Malaret, Vicenç Mascarell i Marcel·lí Camats.

bol Sant Just el vam guanyar per sis a u i l'alineació de la SEAS va ser: F.Montaner; C.Gros, F.Homedes, J.Urpinell, J.Poll, D.Cardona, A.Simó, F.Giménez, Ll.Crusellas, J.Malaret i V. Mascarell; els capitans van ser l'Antoni Simó per la SEAS) i el Ferran Mascarell (antic conseller de Cultura de la Generalitat) per l'Handbol, ah! i un reserva d'or, el Marcel·lí Camats, l'àrbitre fou el Jordi Gironès i amb un fotògraf d'excepció que després va ser el «retratista oficial» d'aquests partits: el Francesc Fàbregas.

Un darrer partit dels anomenats «oficials» el vàrem fer contra el Sant Just *gran* i vàrem empatar a u. Alguns de nosaltres jugàvem amb xiruques, recordo que el gol que li vaig fer al meu amic Xavier Amatriaín va ser perquè jugant amb xiruques no podies orientar bé la pilota i va anar al costat contrari del que havia pensat. Sens dubte, gràcies al fet de sortir molt d'excursió estàvem amb bona forma física i així fèiem «un futbol total».

D'aquesta manera ens vàrem anar trobant cada any, primer el dia de Reis i després per Sant Esteve, plovent, nevant, a 2 o 3 graus de temperatura, amb companys que venien des de lluny de Sant Just perquè ja no vivien aquí, i és que aquest dia era sagrat!. Després es va anar incorporant gent nova gràcies als partits setmanals de futbol sala els quals, una vegada més, eren coordinats per l'Albert Cortès.

Primer van ser els grans contra els juvenils, després els de barba contra els de sense, casats contra solters, pares contra fills... Els anys 1973-1974, la SEAS fins i tot té un equip en els inicis del futbol sala com a esport, jugant en els torneigs de les primeres Festes de la Tardor que organitzava l'Ateneu.

Ara que es torna a parlar de promocionar el futbol de carrer com a formació per als nois i les noies perquè aprenguin a organitzar-se. Me'n recordo de com fèiem els equips amb senars i parells, i els qui guanyaven elegien primer els més bons. Aleshores, el qui tenia constància, s'esforçava i tenia resistència podria arribar a jugar amb la colla. Les regles del joc les fèiem nosaltres mateixos i les porteries es feien amb dues pedres sense travessar a dalt, i per això el gol per alt depenia de si el porter hi arribava o no. Era dur, però era la llei del carrer i en el fons prevalia la iniciativa. Estic segur que el futbol jugat a la plaça Verdaguer, a la pista del Roure de l'Ateneu i al Camp Vell «tenen la culpa» de fins on hem arribat a la SEAS.

ELS MONESTIRS, NOU CICLE DE CONFERÈNCIES I EXCURSIONS 2007-2008

Daniel Cardona

Els monestirs en el nostre país han estat punta de llança de la nostra reconquesta: obrint nous camps de conreu, repoblant valls desertes, aixecant esglésies, copiant manuscrits... són els que posaven ordre i concert a les noves conquestes i eren sens dubte els actuals notaris. Com diu Antoni Pladevall, gran coneixedor del monaquisme, la geografia humana i el patrimoni artístic del nostre país haurien estat molt diferents sense el fenomen de la vida monacal.

Els primers anacoretes o eremites van néixer a l'antic Egipte, cap al segle III. Eren cristians que fugien de l'emperador romà Deci, retirant-se al desert de Tebaida i no arribant a Occident fins l'any 335. Al nostre país el monaquisme ve de la mà, el 514, del nou vicari apostòlic de la Hispània, l'arquebisbe Cesari d'Arlès, Fundador de monestirs, posà en les principals seus monjos eremites emigrats del nord d'Àfrica, entre ells el possible sant de la nostra parròquia, Just d'Urgell.

Amb la Marca Hispànica, se seguirà el model de la regla de Sant Benet d'Anià (530), on el monjo ha

de pregar, treballar i aprofundir en la lectura divina i obeir l'abat que és elegit en assemblea. Seran monestirs benedictins: Sant Pere de Rodes, Cuixà, Ripoll, Tavèrnoles, Montserrat, Sant Cugat... Al mateix temps, les comunitats canòniques catedralícies, vinculades a cada seu episcopal, afavoriren que durant el segle XII la nostra terra s'omplís de monestirs de clergues regulars de Sant Agustí. Ambdós seran importants pel que fa a l'espiritualitat, l'organització i la consolidació del territori conquerit.

La pèrdua de la finalitat en el treball i les riqueses tindrà una resposta a mitjans del segle XII amb una reforma benedictina que entrarà a Catalunya: el Císter o els monjos blancs que tenen la base econòmica en les finques agrupades en granges que ells mateixos treballen. Al nostre país aquest nou concepte entra a través de la Catalunya Nova: Poblet, Santes Creus i Vallbona de les Monges. També en aquestes dates Sant Bru (1084) funda l'orde dels cartoixans, meitat monjos meitat eremites. El silenci absolut marca aquest monaquisme on destaca Scala Dei (Priorat). Queden finalment les ordes militars (templers) i els mendicats (franciscans i dominics), i entre ambdós ordes, els trinitaris i els mercenaris.

Tots els monestirs s'involucraran

amb el paisatge (força aigua i ombrívol). Amb la desamortització de Mendizábal, segle XIX, molts monestirs desapareixen i les seves pedres les podrem trobar en les noves edificacions de les cases dels pobles propers o en noves carreteres.

CICLE «ELS MONESTIRS» 2007 - 2008

Octubre	19	«Els ordes monàstics» per Joan Ferran Cabestany
	21	Exc: St.Joan de les Abadesses i St.Ponç d'Aulina
Novembre	16	«El monestir medieval: centre eclesiàstic, polític i cultural» per Joan Ferran Cabestany
	18	Exc: Sta.Coloma de Farners i Sant Pere Cercada
Desembre	15	Visita comentada a St.Pau del Camp per Joan Cabestany
	16	Exc: Rajadell, Cogulló de Cal Torre i Castellfolit del Boix
Gener	11	«Arquitectura i art als monestirs» per Eduard Riu
	13	Exc: Palau-Saverdera, St.Pere de Rodes i Port de la Selva
Febrer	08	«L'organització monàstica» per Ramon Moragas
	10	Exc: Vall-Ter, Roca Colom i Setcases, amb raquetes
Març	14	«L'evolució del monestirs a l'edat moderna» per Joan Bada
	16	Exc: circuit a l'entorn de Sant Feliu de Guíxols
Abril	04	«Les desamortitzacions del s. XIX» per Joan Bada
	06	Exc: Lluçà, pont de Roma i el Cobert de Puigcercós
Maig	02	«Els abats» per Ramon Moragas
	04	Exc: Coll d'Ares, Montfalgars, Rocabruna i Camprodon
Juny	01	Exc: La Pobla de Lillet, Roc de Catllaràs i Falgars
Juny	15	Excursió de cloenda a Escornalbou

Les conferències tindran lloc els divendres indicats a 2 / 4 de 9 del vespre

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 11 de juny de 2007

—Es decideix finalment el regal escollit per a la Caminada Popular i Ferran de la Fuente presenta l'itinerari detallat que serà lliurat a l'Ajuntament i al Patronat de Collserola per al permís corresponent.

—Durant la reunió s'informa dels preparatius de les properes excursions del Sopar de Lluna Plena, Veterans i Gémena-Besiberri Sud, i es constata l'alta participació que s'endevina per l'interès manifestat per molta gent.

—S'informa sobre les subvencions que la SEAS ha rebut de la Federació, el total de les quals és de 536,80 euros.

—S'acorda subscriure'ns a la revista *Pirineos* pel seu gran interès. Aquesta publicació estarà disponible al nostre local per als socis,

—La Federació ens ha sol·licitat que reviséssim l'itinerari PR C-164 de la SEAS per Collserola previ a la seva publicació. Ferran de la Fuente n'ha estat l'encarregat i ja els ha estat lliurat.

—Muntsa Prat s'ha ofert per representar la SEAS a les reunions de Vegueria del Baix Llobregat.

Reunió del 9 de juliol de 2007

—En la reunió es manifesta la nostra satisfacció per tal com han anat les activitats del Sopar de Lluna Plena i la Sortida de Veterans. En el primer cas l'assistència ha estat de 71 companys i en el segon de 58.

—Es recorda la necessitat de propiciar la participació en el Concurs Fotogràfic i es revisen de pas els detalls organitzatius (jurat, i exposició a la Sala Piquet).

—Es presenta el calendari definitiu del nou cicle de conferències i excursions que enguany estarà dedicat a «Els monestirs» i en el que hi participaran els ponents Joan Ferran Cabestany, Joan Bada i Ramon Moragas.

—S'ha rebut de la Vegueria la informació sobre l'existència de l'entitat Associació d'Entitats Excursionistes del Baix Llobregat (AEEBL) convidant a adherir-nos a ella. Formar part d'aquesta entitat, de caire cultural, no ens representa cap cost i a través d'ella es poden aconseguir subvencions. Es decideix adherir-s'hi.

—S'informa sobre la propera reunió del Consell de Cultura municipal en la qual es presentarà la nova regidora de Cultura, Palmira Badell.

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any 41, núm. 272

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Isidor Cònsul,
Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla (taula de redacció),
Jordi Gironès (autoedició), Elisabeth Bart (tramesa),
i Josep Nuet (dissenyador de la maqueta).
Correcció de textos: Servei Local de Català.
Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: Baixant per les Gúbies del Parrissal. Fotografia de Jordi Farràs.	
Calendari	660
Editorial: Pel bon camí	661
Excursió al Puig Madrona, per Josep M. Rius i Joaquim Carbonell	662
La Ruta de l'Exili, per Joaquim Carbonell	666
La SEAS i el futbol, per Daniel Cardona	668
Nou cicle sobre Els Monestirs, per Daniel Cardona	671
Informació de la SEAS	673

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL-LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES